

nesbyrd om, at de kunne løse deres Opgave uden Røret. Rørets Hovedfortjeneste er netop den, som jeg gjentagende Gange har paavist, at i Tilfælde af, at Bandet synker under den normale Hvide og Røret ikke er anbragt højere end, at det slipper Vandfladen og giver fri Udgang til Damp, forhindres den Katastrofe, som truer den overhede Kjedel, naar Bandet slipper ind i den, og her vil jeg gøre opmærksom paa, at saavel efter det Forslag, der foreligger fra Regjeringen, som efter den Maade, hvorpaa, saavidt mig bekendt, den preussiske Lovgivning har stillet Sagen, hvor der ikke er sat et bestemt Maal for Hviden af Afstanden mellem den nederste Ende af Røret og Dampkedlens Bund, følger ligesom, at man ved Konstruktionen af de forskellige Dampkedler af forskjellig Dybde maa lade Rørets Hvide over Bunden afhænge af Kjedelens Konstruktion, og naar det staar hen uden nærmere Bestemmelse, er det givet, at Ingen vil konstruere en Dampkedel, hvortil naturligvis hører en nøjagtig Beregning af den af Ilden paavirkede Flade af Dampkedlen, uden at Røret vil blive konstrueret efter Dampkedlens Dybde. Men naar her staar, at Røret kan gaa ned indtil 4 Tommer over Kjedelens Bund, er der givet de Paagjældende Anvisning til, hvorledes de uden Ansvar kunne overse den vigtige Hensigt med Røret, at det skal give fri Udgang for Dampen, naar Bandet synker under en vis Hvide. Derfor kan jeg paa ingen mulig Maade være enig med den ærede Ordfører. Jeg siger, at, som der staar i Regjeringsforlaget, hvor der kun er sagt, at Røret i den Hensigt kan anbringes i Kjedlen, vil det følge af sig selv, at man ved Konstruktionen af Kjedlen og Røret vil indrette Røret efter Vandstanden i Kjedlen, hvortil man nu siger, at man uden Hensyn til Vandstanden i Kjedlen kan sætte Røret ned indtil 4 Tommer over Kjedelens Bund, og det anser jeg for en farlig og uhenigtsmæssig Anvisning.

Ordføreren (Leth): Jeg maa meget beklage, at det ærede Medlem ikke kan føle sig tilfredsstillt ved de Bestemmelser med Hensyn til dette Rør, som findes i Lovforlaget; men da den høitærede Justitsminister har meddelt os, at hans tekniske Konsulenter have fundet sig fuldkommen tilfredsstillede derved, tror jeg, at det høie Thing kan berolige sig derved. Hvad dernæst angik den Uttring af det ærede Medlem, at Fabrikanterne kunne sikre sig imod, at en Sikkerhedsventil fik en af de Wemper, jeg nævnedes, og om hvilke det ærede Medlem rigtig erkjendte, at de kunde indtræde, skal jeg tillade mig at henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at han der i et Punkt ganske vist feiler væsentlig. Jeg nævnte, at Sikkerhedsventilen kunde ved en Utningsproces af de Metaller, af hvilke enten Tapleterne ere dannede, eller af hvilke selve Ventilleiet er dannet, komme til at knibes eller presses fast paa en

Maade som gjør, at der skal et større Tryk til at løfte den end beregnet. Nu gives der ingen Fabrikant i Verden, der kan forhindre, at Metaller, af hvilken Bestaffenhed de end ere, saasom Jern, Messing, Yellowmetal etc. undergives denne Utningsproces og ikke under visse Omstændigheder kunne være udsatte for den. Det er Maskinmesteren, der skal paase, at noget Saadant ikke sker, men for en Fabrikant er det virkelig ganske umuligt at gjøre det.

Sagt: Jeg skal ikke trætte Forsamlingen længere, men kun gjøre den korte Bemærkning, at en Fabrikant vel ikke kan forhindre, at Metallet ikke, men derimod nok sørge for, at Ventilen har en saadan Form, at denne Utning ikke fremkalder en Fastvogn mellem Ventilen og Ventilaabningen. Naar den ærede Ordfører dernæst beroligede sig med, at Regjeringens Konsulent havde godkendt hans Ansøelser, er det virkelig ikke saa forunderligt, for da han tillige har været det ærede Medlems Konsulent, er det virkelig ikke saa besynderligt, at han godkender sin egen tidligere udtalte Ansøelse.

Ordføreren (Leth): Jeg tillader mig til det sidste Punkt at bemærke, at der feiler det ærede Medlem Noget. Den høitærede Justitsminister sagde i sit Foredrag ved Sagens 2den Behandling, at en af de Sagkyndige, hvis Mening han havde indhentet, var den Samme, hvis Mening jeg ogsaa havde tilladt mig at paakalde, nemlig en af Tilsynsmændene, men den høitærede Justitsminister betonedes udtryffeligt — saaledes forstod idetmindste jeg ham — at der ogsaa var flere, hvis Mening han i saa Henseende havde indhentet. Med Hensyn til det ærede Medlems Bemærkning, at Fabrikanten skal konstruere Ventilen og navnlig Ventilaabningen saaledes, at den ikke kan ruste fast eller komme til at klæbe fast ved en Utningsproces af Metallet, paastaar jeg fremdeles, at det er aldeles umuligt, det maa være Maskinmesterens Pligt at paase, at Saadant ikke finder Sted. Der er for at tage et mere populært Exempel ingen Kobbersmed, der kan bygge en Themasine af en saadan Bestaffenhed, at der ikke kommer Spanstgønt paa den, naar den ikke bliver tilstrækkelig poleret, og det Samme gjælder om Ventilaabningen, hvad enten denne nu er af Kobber, Messing eller andet Metal. Alle Ventilaabninger ere nemlig, hvad jeg tør forudsætte er det ærede Medlem bekendt, af en konisk Konstruktion, saaledes, at den koniske Ventilprop gaar ind i en ligedannet, dertil konstrueret Ventilaabning, og anderledes hverken kan eller bliver det gjort.

Sagt: Jeg skal endnu kun gjøre den korte Bemærkning, at den ærede sidste Talers Uttring om, at Ingen kan konstruere en Themasine, som